

Son Kez

– aşk-ı şiir · 07 Eylül 2011

Son kez baktım ardından,
Kimse onun ne umrunda , nede aklında,
Kimseyim ya ;
Yüzündeki yalnızlıkları patlatmış ,
Leke içinde yanakları,
Kırık bir cam gibi kırılmış , çatlamış,
Öpmeye bile utandığım dudakları...
Son kez baktım ardından,
Siyahlar içindeydi beyaz kanatları...
Alçak !
İyice açıldı , uzaklaştı...
Sisler kapladı bir anda bulunduğum ortamı,
Gözden kayboldu bakmaya utandığım bacakları...
İşte o anda biri çaldı , bir çeldi şu aklımı,
Öl dedi , neden yaşıyorsun,
Bir dalga haykırdı , yalvardı bir ağaç
Onun için duruyorsun.
Yapma !
Yapma ki utansın , ağlasın...
Son kez baktım ardından,
Açık kaldı kollarım , sarılamadım...
Diz üstü yıkıldım, çağıramadım...
Alçak !
İyice soluklaştı, buğulandı...
Ağlamaya başladı ağaç, köpürdü dalgalar...
Adının üstüne kazıldığını unutmadı bu odun parçası,
Sana diyecek hiç birşey kalmadı ;kaç artık kaç !
Göz yaşlarının içine işlediğini unutmadı dalgalar !
Sen sevdiğimi unutacak kadar büyümüş bir utanç,
Kaç gece yıl gibi geçti ,
Günleri geceleri yar bildim ben
Ekmek bildim sevgini ; nimet..
Yapma; dolmasın bakmaya kıyamadığım o gözler ,
Ben ağlarım , sen gülücükler saç !
Son kez baktım ardından...

O dünyadaydı , bense rüyalarda ;
Onu görünce uçuyordum , seviyordu beni hayaller,
O ayaktaıdı, ben ise toprakta,
Susma , yüzünün güzelliğini görmek için aynaya bak !
Ne kadar da güzelsin , siyah göz bebeklerin
Beyaz içinden fıskırmış ak ak...
Susma.....
Seni sevdiğimi artık şiirler anlatacak...
Son kez baktım ardından;
Yolun açık olsun, kendine iyi bak !

E.Karaman/son kez !